Poveste fără cuvinte

DE CE?

De ce nu moare un vierme tăiat în două?

Toate animalele, afară de cele mai inferioare, au o viață care atârnă de ceeace noi numim sistemul nervos, care printre altele, are și slujba de a rândui mișcările trupului. Când sistemul nervos își are locul de comandă într'un creer, cum e la om și la celelalte animale superioare, viața ființei este legată de bună-starea creerului. Dar la vietățile inferioare, cum e viermele de pământ, rânduiala sistemului nervos este diferită. La vierme, sistemul nervos este împrăștiat în tot corpul în așa fel, că dacă îl tăiem în două, este destulă materie nervoasă în fiecare din aceste două jumătăți pentru a le îngădui să trăiască mai departe.

Ne vine lesne să credem, când vedem cele două jumătăți ale unui vierme tăiat în două mișcându-se și sbătându-se pe pământ, că ele caută să se întâlnească din nou spre a-se lipi. Nu este așa. Fiecare fragment este destul de în stare prin creștere, ca niște vlăstare, să se întregească cu ceea ce-i lipsește pentru a forma doui viermi în regulă.

* * *

De ce un zgomot prea tare ne surzește pentru câteva secunde?

Aceasta se întâmplă din două cauze.

Mai întâi pentrucă un sgomot violent produce o întipărire atât de tare și de stăruitoare, încât nici o altă întipărire de acelaș fel nu mai poate fi primită atâta vreme cât cea dintâi n'a dispărut. Noi nu putem primi în acelaș timp mai multe întipăriri (senzațiuni) prea puternice, căci cea mai tare dintre ele ne atrage atențiunea sufletului nostru mai mult.

Surzenia care urmează unui sunet violent sau unei lovituri dată peste ureche, mai este datorită și schimbărilor produse în poziția timpanului sau părticelelor din năuntru atât de delicate, cărora le trebuie un timp oare-care, până să-și revină la locul lor din'nainte. Până atunci nici un alt sunet nu poate fi auzit.

* * *

Dece leșinăm uneori, la o veste neprevăzută?

Pricinile leșinului sunt diferite: una dintre ele este și oprirea mersului sângelui în oarecari părți ale creerului, ceeace se întâmplă câteodată în urma unei turburări prea mari sau venită pe neașteptate. O astfel de turburare produce strângerea sau gâtuirea unor vase, care împiedică sângele de a mai merge la cap și face ca omul atins să devie dintr'odată galben sau chiar alb la față și să cadă jos. Este un rău, dar e și un bine, căci, așa întins la pământ, sângele îi revine mai ușor la creer, decât dacă ar rămâne drept, în picioare.

Când se întâmplă astfel, e bine să lăsăm omul lungit la pământ, cu capul jos, până când își revine în simțiri.

Dar se poate să se'ntâmple leșinul și dintr'o cauză contrară: prin congestiune, adică prin îngrămădirea prea mare a sângelui la cap. Atunci omul trebue lăsat tot jos, lungit, însă cu câpul mai sus, pentru ca sângele să se împrăștie mai ușor.

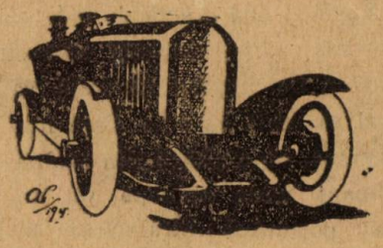

Toate desenele din revistă, precum și coperta și cele două pagini din mijloc sunt datorite desenatorului nostru, d. Aurel Petrescu.

* * *

In pag. 16 am publicat un joc și o șaradă, a căror deslegări nu ni se vor trimite nouă. Cititorii le vor deslega pentru ei, așteptând numărul viitor, în care vom publica un mare concurs de jocuri cu premii

* * *

Bucata „Bătrânul Selim" publicat în pagina 12, este din volumul „Din țara basmelor„ de Gr. I. Popescu Bâjenaru.